

II. A. 433. / 19.

K 132/12

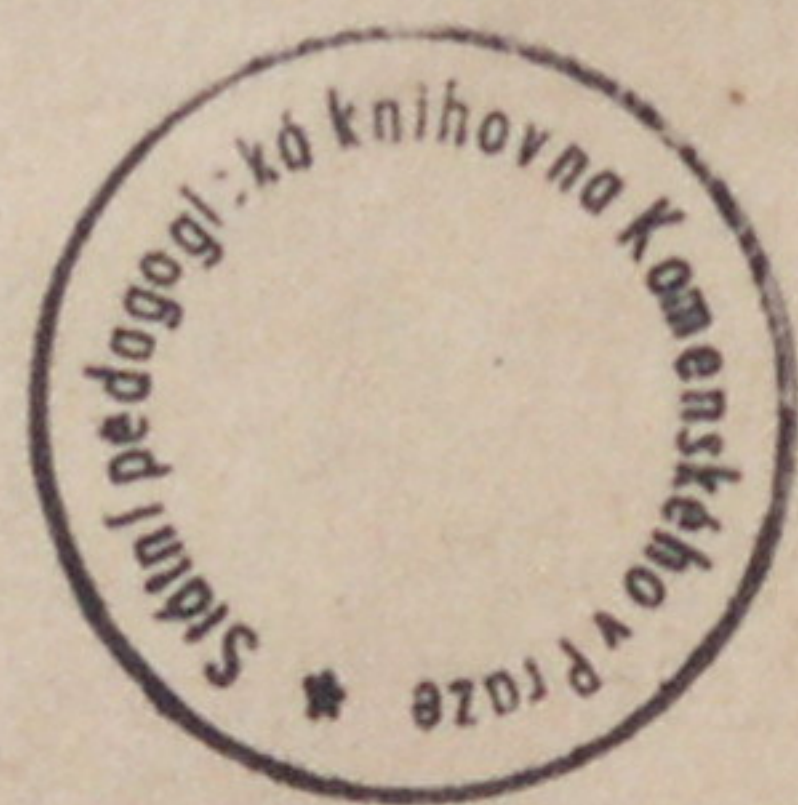
H06 016

Výroční zpráva první české reálky v Praze

na Novém městě (v Ječné ulici)

za školní rok 1918—1919

(od založení ústavu sedmdesátý).

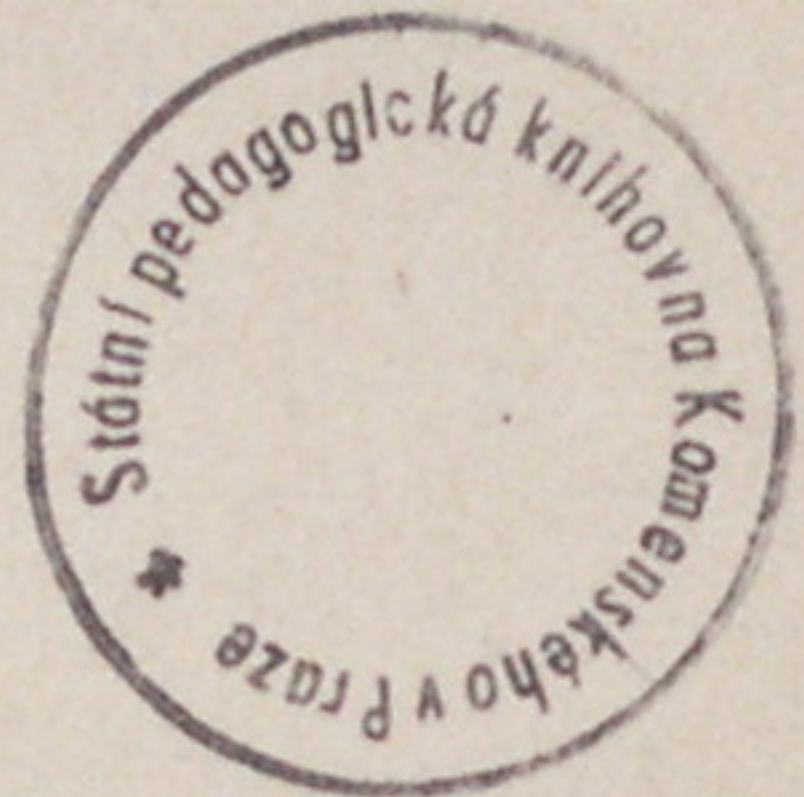
OBSAH: Školní zprávy.

V P R A Z E.
KNIHTISKÁRNA B. STÝBLA. — NÁKLADEM VLASTNÍM.
1919.

Proslov ředitelův k žactvu

dne 5. listopadu 1918:

„Odvěký sen stal se skutkem. Stát československý dnem 28. října 1918 vstoupil v řadu samostatných kulturních států světa.

Národní Výbor, nadaný důvěrou veškerého lidu československého, přijal jako jediný oprávněný a odpovědný činitel do svých rukou správu státu československého.

Po dlouhých letech těžkých útisků a příkoří zasvitl národu veliký den svobody. Svoboden jest národ český a s ním veškera vlast československá.

V pohnutí nevýslovném vítáme všichni tuto světodějnou událost a v radostném rozechvění vítáme vítězství práva a spravedlnosti.

Scházíme se dnes jako příslušníci svobodného státu a svobodnější bude nyní i škola.

Dříve podléhali jsme tlaku, v první řadě politickému, zvláště učitelé, jako zřízenci státu.

Vy jste byli svobodnější — a tak minulá doba nás s mládeží rozváděla, nerozuměli jste vždycky nám, a tím také objevovala se i nedůvěra mezi žáky a učiteli; proto také mnohému z Vás škola se odcizovala, vzdalovala.

Teď uvolněno, poměr ten přestane.

Politická svoboda tu jest, a upraven bude poměr mezi církví a státem.

Reforma školy přijde. Škola bude v stejném poměru ke všem vyznáním náboženským; ve věcech náboženských nebude nátlaku se strany školy.

Vzhlížíme s důvěrou k Národnímu Výboru; buďme klidni a trpěliví, dojde na uspořádání poměrů všech — rázem všechno provedeno býti nemůže.

Z nařízení Národního výboru trvají zatím v nezměněné platnosti všechny posavadní zákony a všechna nařízení; buďte klidni a rovněž tak působte všude v mezích sobě přístupných, že s důvěrou můžeme pohlížeti do budoucnosti. Co na nás bude lepší, to bude lepší v československém státě.

Národ jest svoboden; v pohnutí s vděčností vzpomínáme všech, kdož s nezlomnou energií a vytrvalou prací připravovali půdu pro vítězství práva a spravedlnosti za hranicemi naší vlasti i v našich vlastech, vzpomínáme s obdivem práce profesora *Tomáše Masaryka* a jeho spolupracovníků, vzpomínáme všech těch, kdož myšlenkou svobody všechny svoje síly věnovali a těch, kdož krví svou ji vykoupili — vděčně žehnáme českým legiím.

Nerozborná jednota nechť víže nás všechny k jednomu společnému cíli.

V těchto světodějných chvílích což tedy pro vás, milá mládeži, vyplývá?

Jasně si uvědomte: Jen práce, práce vás čeká, a práce tím větší, tím intenzivnější.

Milujme pravdu a právo, pracujme! Pracujíce pro sebe, pracujeme pro češství.

A byli-li jsme poslušni kázně školské, tož nyní uložíme si kázeň ještě přísnější, vyžaduje tak doba.

Kázeň jest první podmínkou školního řádu; kázni té se podrobujeme s ochotou a rádi, dobrovolně.

Jen tak, ukázněni jsouce v práci, uhájíme své postavení a čest v rodině národů.

Nuž tedy dle příkazu Národního Výboru všichni ihned do práce!

Ať žije a zkvétá československý stát!

	I.			II.		III.		IV.		V.	VI.	VII.		Úhrn
	a	b	c	a	b	a	b	a	b			a	b	
9. O platech žáků.														
Celé školné platilo														
v I. semestru	28	26	23	19	17	14	13	15	12	10	14	7	8	206
v II. semestru	19	24	18	24	22	18	19	19	18	14	23	8	11	237
Od polovice osvobozeno bylo														
v I. semestru	—	—	—	2	—	—	3	1	1	1	2	1	—	11
v II. semestru	1	—	—	2	—	—	3	1	—	1	2	1	—	11
Zcela osvobozeno bylo														
v I. semestru	13	15	19	26	30	31	30	19	24	21	25	21	23	297
v II. semestru	21	18	22	19	27	26	24	12	19	15	17	20	20	260
Školné vyneslo celkem														
v I. semestru K	1120	1040	920	800	680	560	580	620	500	420	600	300	320	8460
v II. semestru K	780	960	720	1000	880	720	820	780	720	580	960	340	440	9700
Dohromady K	1900	2000	1640	1800	1560	1280	1400	1400	1220	1000	1560	640	760	18160
Přijímací taxy vynesly K	159 ₆	163 ₈	163 ₈	8 ₄	29 ₄	25 ₂	21	4 ₂	21	12 ₆	12 ₆	8 ₄	—	630
Přísp. na uč. pomůcky K	172 ₂	180 ₆	180 ₆	186 ₄	205 ₈	180	182 ₂	138 ₂	146 ₆	127 ₄	178 ₂	106 ₄	119 ₂	2103 ₈
Příspěvky na knihovnu K	82	86	86	84	98	80	82	62 ₂	66	54	82	44	52	958
Dohromady K	413 ₈	430 ₄	430 ₄	278 ₈	333 ₂	285 ₂	285 ₂	204 ₄	233 ₆	194	272 ₈	158 ₈	171 ₂	3691 ₈
Příspěvky na hry . . . K	82	86	84	82	98	80	82	62	66	54	82	44	52	954
10. Mimoř. předmětům se učili:														
Jazyku německému . . .	41	41	39+1	44+1	48	42+1	45	28	37	29	38	29	31	492+3
Zpěvu I. odděl.	14	22	16	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	52
II. „	—	—	—	12	15	6	6	—	—	—	—	—	—	39
III. odděl.	—	—	—	—	—	—	—	4	—	4	7	13	5	33
Těsnopisu I. odděl. . . .	—	—	—	—	—	—	—	11	19	—	—	—	—	30
II. „	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	9	4	3	26
10. Stipendisté.														
Veřejných a domácích stipendií požívalo žáků	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	3	7	6	17
Nadání vynášela K	—	—	—	—	—	—	—	—	—	210	995	816	748	2769

XII. Z kroniky ústavu za školní rok 1918-19.

Světová válka, jež rozpoutala se nad celou Evropou, válka, v níž vylity byly ne potoky, ale moře krve, válka, jež přinesla našemu národu tolik béd a strastí, je skončena. 28. říjen 1918 nahradil nám všecko několikaleté strádání a utrpení, neboť dosáhli jsme toho, po čem jsme tak dlouho toužili, co bylo snem daleké budoucnosti — *národní svobody*.

Nedostali jsme ji zadarmo, darem, zasloužili jsme si jí, dobyli jsme si jí. Hned s počátku byla nám válka, ve které měli jsme se bít se Srby a Rusy, k nimž poutaly nás vřelé sympatie, proti myslí a celý národ počal provozovati lidovou a národní passivní revoluci. Naši vojáci odpírali poslušnost, hromadně vzdávali se Srbům

a Rusům, naši nejlepší lidé trpěli buď v žaláři nebo uchýlili se za hranice, aby tam volně mohli konati svou národní povinnost, aby v kruzích diplomatických — úkol to nesmírně obtížný — pomáhali rozbíjeti nenáviděné Rakousko-Uhersko, zatím co naši zajatci seskupovali se v legie, aby i skutkem dokazovali to, co tvrdili jejich vůdcové političtí. Pamětlivi slov „svého tatíčka“ Masaryka: „Věřte, bratři, umřítí není tak strašné. Zde smrt na bojišti je smrt čestná . . .“ bili se za svobodu národa na všech bojištích evropských a jako kdysi v 17. století krev českých exulantů tekla všude tam, kde srazili se císařští orlové s prapory švédskými, tak i naši legionáři pomáhali, kde jen mohli, škubati orly rakouské.

Přirozeně, že když svět stojící proti centrálním mocnostem slyšel o všem tom, když slyšel o hrdinství českých pluků, že se počal více zajímati o národ dosud zanedbávaný a že uznal právo jeho na samostatnost. Byla to první přátelská Francie (její ministr Briand), jež uznala správnost našeho národního programu a vliv Briandův způsobil, že ve známé notě Wilsonově, ve které prohlášeno bylo právo malých národů na samostatnost, byl položen požadavek, aby Češi a Slováci byli osvobozeni od cizího jha.

Marně ohrazení jsme byli čínskou zdí, jež měla nám brániti, abychom se nedozvěděli, co se děje za hranicemi. Tajně do vlasti dopravované zprávy, letáky, noviny, proklamace byly rozšiřovány a takřka hltány; stísněný lid ulevoval si kletbami anebo velezrádnými anekdotami a vtipy — zatím co hrstka mužů nebojících se persekuce připravovala potají vše potřebné k příhodnému okamžiku.

Přišel 28. říjen. Zpráva, že Rakousko-Uhersko nabízí kapitulaci, byla podnětem, že prohlásili jsme svoji samostatnost — okamžik tak dlouho toužebně očekávaný a pečlivě připravovaný, okamžik pro život národa dosud nedoceněný a pro toho, kdo jej prožil, nezapomenutelný. Vždyť splnily se dávné nejsvětější tužby všech a vyplnění jich jevílo se v radostném opojení a nadšení, aniž kdo při tom uvažoval nebo mohl uvažovati o významu toho okamžiku. Na klidné uvažování nebylo času. Po prvé po třech stech letech vydechli jsme svobodně, mohli jsme opět s hrdostí říci: „Jsme samostatni, jsme volni, jsme svobodni!“

Ale k uznání naší samostatnosti nevedly dohodu jen momenty citové — těch politika nezná — u ní rozhodovaly praktické cíle: rozbítí Rakousko-Uhersko a tím zeslabiti Německo, neboť ve válce Rakousko stalo se vasalským státem Německa, kde Hohenzollernové rozhodovali jako doma. Mělo-li býti Německo zničeno, nutně musila dohoda rozbítí Rakousko-Uhersko, jež muselo se rozpadnouti ve státy národní, z nichž republika československá má všechny podmínky, aby kulturně, hospodářsky i politicky mohla žiti svým samostatným životem.

Tak vznikl v srdci Evropy stát prostřední síly, stát s výbornými hranicemi, který již svým zeměpisným položením jest důležitým politickým činitelem v Evropě, stát, o kterém již Bismark prohlásil, že kdo je pánem Čech, je pánem Evropy. Takto vzniklá naše republika zaráží svými hranicemi úplně německý »Drang nach Osten«, neboť dráha z Berlína na Bagdad musí jíti přes Prahu a Slovensko, a spolu se státem polským a jihoslovanským chrání národy východní před vykořisťováním a vlivem Německa.

Tak republika československá bere na sebe úkol, který po staletí plnila: tvořiti na východě hráz Němectva, již zničiti od staletí bylo hlavní kapitolou pangermánské politiky. V boji s touto politikou pangermánskou podporoval nás nejen staletý náš vývoj, ale i silný rozvoj průmyslu a obchodu, naše značně vyspělé hospodářství a tím podporované sebevědomí národní, jež nyní zajisté ještě zmohutní. Býti hrází proti Němectvu a kulturním prostředníkem mezi západem a východem, to jsou hlavní úkoly naší republiky a na nich spočívá její význam.

1. *Školní rok* 1918/19 počal se po ukončení zápisu, všech přijímacích, opravných a dodatečných zkoušek pravidelným vyučováním dne 19. září 1918.

Počátkem roku přijati byli 504 žáci veřejní a 1 privatista, mezi rokem přistoupilo 19 veřejných žáků a 1 privatista. Z přijatých žáků bylo 149⁺¹ nových, ostatní

(374⁺¹) na zdejší ústavě ve studiích pokračovali. Po pobočce zřízeno bylo při třídách II., III., IV. a VII., a dvě pobočky při třídě I.

1. *česká státní reálka z Král. Vinohrad* byla také v tomto školním roce umístěna v naší budově školní; užívala všech místností a všech vyučovacích pomůcek našeho ústavu.

Vyučování obou reálek bylo střídavě dopolední a odpolední, zase v tomtéž pořádku jako roku loňského. Náš ústav měl vyučování po celý rok v pondělí, úterý a středu odpoledne od 2. hod., ve čtvrtek, pátek a sobotu dopoledne od 8. hod., reálka vinohradská v půldnech druhých. Hodiny normálního učebního rozvrhu zůstaly i pro tento rok redukovány z 221 na 212 (viz tabelární přehled v odst. II.) a také zůstalo nezměněno trvání vyučovací hodiny (1., 2. a 3. hodina 45 minut, 4., 5. a 6. hodina 40 minut). Třídy IV., V., VI. a VII. měly v pátek po 6 hodinách vyučovacích.

Z předmětů mimořádných vyučovalo se zpěvu a těsnopisu.

2. *Slavnosti.*

Dne 4. listopadu 1918 svolal ředitel sbor k poradě, v níž vzpomenuk dějinné události dne 28. října, kdy národ náš vstoupil v řadu samostatných kulturních států a uvedl všechna opatření, která se stala na ústavě.

Dne 5. listopadu promluvil ředitel ke všemu žactvu o významu dne, kdy národ převzal do svých rukou správu státu československého, a vzpomenuk s vděčností všech, kdož s nezlomnou energií a vytrvalou prací připravovali za hranicemi i ve vlastech našich půdu pro vítězství práva a spravedlnosti, i těch, kdož vítězství to krví vykoupili.

Dne 8. listopadu účasten byl celý ústav náš, sbor i žactvo, nezapomenutelné, památné slavnosti středních škol na hradě pražském.

Dne 12. prosince složil veškeren sbor učitelský slib povinnosti do rukou pana ministra školství a národní osvěty *G. Halrmaka*, ve Smetanově síni Obecního domu.

Dne 16. prosince 1918 svolal ředitel veškero žactvo do tělocvičny a promluvil k nim stran samosprávy žactva na ústavě.

Dne 21. prosince účasten byl celý sbor professorský a veškero žactvo slavnostního uvítání presidenta naší republiky Tomáše G. Masaryka při vjezdu do Prahy.

Dne 1. března 1919 svoláno bylo veškeré žactvo a upozorněno bylo na ministerské vynesení ze dne 11. ledna 1919 čís. 3304 o pořádku a kázni ve škole; pak dne 18. března vyložen shromážděnému žactvu všemu školní řád disciplinární, schválený min. výnosem ze dne 12. března 1919 čís. 6636.

Dne 7. března oslaveny byly narozeniny našeho presidenta T. G. Masaryka promluvou professorů třídních v jednotlivých třídách.

Slavnosti Komenského v radnici staroměstské pořádané dne 25. března Paedagogickým museem účastnil se za sbor prof. Leop. Storch.

Dne 28. března konána domácí oslava narozenin J. A. Komenského; o významu jeho promluvil ke všemu žactvu suppl. učitel dr. Vojt. Sokol.

Dne 29. dubna složili všichni členové sboru v konferenční síni slib věrnosti československé republice.

Den 1. května byl národní svátek.

3. *Změny ve sboru učitelském* vypsány jsou na str. 4.

4. *Zdravotní stav žactva* v tomto roce byl celkem příznivý.

Pro epidemii chřipkovou, již zachváčena byla skoro třetina žactva, bylo na všech pražských školách prázdno od 8. října do 4. listopadu.

Spály vyskytl se jediný případ dne 6. prosince 1918.

Dne 4. listopadu 1918 zemřel chřipkou žák VII. třídy Josef Mařátko, který konal vojenskou službu; pohřbu jeho v Nuslích účastnili se ředitel a professori C. Pastor, V. Kurec, dr. Kounovský, B. Šalamon a žáci VII. třídy.

Dne 4. května 1919 zemřel ve věku 74 let školník Jan Boucký, který od listopadu 1887 věrně a poctivě konal své služby při ústavě zdejší. Při pohřbu jeho na hřbitov olšanský byl sbor čestně zastoupen.

5. *Inspekci* na ústavě vykonal dne 10. května 1919 pan odborný inspektor pro tělocvik Jos. Klenka.

Revisi kolkovní v kanceláři ředitelské vykonal dne 28. října 1919 úředník poplatkového úřadu, asistent Karel Vonka.

6. *Správa jmění domácích fondů:*

Dne 28. února 1919 okolkovány úpisy válečných půjček, jež jsou majetkem ústavu (placeno 5·60 K).

Dne 16. dubna provedeno kolkování cenných papírů ústavních (placeno 18·50 K).

Dne 21. dubna zaplacen poplatek 201·50 K z lombardovaných cenných papírů ústavních (viz účty z válečných půjček).

Dne 5. května přihlášeny byly vklady ve spořitelních knížkách. Dne 27. listopadu daroval Nejmenovaný 3 úpisy V. válečné půjčky pro nadání Jana Šťastného [viz VII. D) 5)].

Príspevky příznivců našeho žactva zaznamenává ředitelství v »Domácí pokladniče chudých žáků« [viz VII. D) 9)].

7. *Účast ústavu při vlastenecké pomocné činnosti.* České zemské komisi pro ochranu dítek a péči o mládež odvedena 4. července 1918 zápisová sbírka 124·10 K.

Dne 25. listopadu odevzdána do Živnostenské banky peněžitá sbírka žactva 2856 K ve prospěch pozůstalých po českých legionářích a peníz 1015 K, který složil sbor professorský. Při představení Národního filmu »Československé vojsko ve Francii a v Rusku«, pořádaného ministerstvem školství a národní osvěty dne 17. prosince v biografu Passage, odvedeno za 570 lístků 724·60 K.

Dne 10. února 1919 odvedeno pokladně spolku „Wenzigovo nadání“ jako sbírka mezi žactvem konaná 220·94 K a jako sbírka žactva posláno dne 27. února 144·82 K »Spolku pro české feriální osady města Prahy a jeho předměstí.«

Za medaillonky ve prospěch pomocného výboru legionářského při ministerstvu Národní Obrany odevzdáno 22. února 28 K.

Porad v měsíci březnu 1919 při sbírkách pro Československý Červený kříž účastnil se ředitel společně s ostatními školami zdejšího obvodu; podomní sbírku konali pak žáci; a to 25 společně se školou novoměstskou, 20 společně se školou u sv. Štěpána, 13 společně se školou na Karlově, 30 našich žáků v obvodu u sv. Štěpána, 9 našich v obvodu na Karlově, a odvedeno 26. března pak společně se školou novoměstskou 5832 K, 27. března se školou u sv. Štěpána 1021 K, 28. března se školou na Karlově 375·60 K, zdejšími žáky našimi dne 26. března v obvodu u sv. Štěpána 1979·70 K a 28. března v obvodu karlovském 238·84 K, úhrnem 9447·14 K.

Dne 9. dubna odevzdal ředitel v praesidiu správní rady města Prahy sbírku vykonanou mezi žactvem ústavu ve prospěch Československého Červeného kříže 417·76 K.

Pro slovenské školy odvedeno bylo u ředitelství státní reálky ve Vršovicích dne 5. dubna 1919 118 svazků z knihovny žákovské, 9 knih od prof. Jindř. Pitharta a 2 knihy od nadporučíka Vladimíra Reneše; 17. dubna odevzdali žáci IIa tř. 18 knih a dne 8. května odevzdal ústav 21 svazků (3 ex.) Kottova Českoněmeckého slovníku z knihovny žákovské. Tamtéž dodáno dne 17. června 152 svazků knih z knihovny učitelské.

Dne 7. dubna odveden v zástavním úřadě na kovový poklad dar žactva 6 kg 75 dkg ve stříbře (89 pětikorun, 117 zlatníků, 44 dvoukoruny a 428 korun) v ceně 1195 K; pak tamtéž odevzdáno dne 10. dubna 1200 g stříbrných předmětů a 130 různých stříbrných mincí, 147 g zlatých šperků a 23 zlatých mincí jako dary žáků.

Půjčkou uloženo v Městské spořitelně dne 7. dubna 60 K ve zlatě a dne 9. dubna půjčkou odvedeno do bankovního úřadu ministerstva financí 285 pěti-korun, 1100 zlatníků, 224 dvoukoruny, 3567 korun ve váze 40 kg 65 dkg v ceně 7640 K.

Dne 6. května doručil ředitel výboru »Spolku k podporování válečných invalidů« za prodaných 251 odznaků 100·40 K. *)

Na percentuelním příspěvku měsíčním odvedl sbor professorský od 1. července 1918 do konce dubna 1919 1065·30 K (celkem od září 1914 5790·23 K); z toho odevzdáno vdovskému a sirotčímu fondu při Ústř. spolku českých profesorů 100 K, Akademickému domu 200 K, Matici České 100 K, Československému Červenému kříži (dne 16. června) 300 K.

Z peněz loňského roku u ředitelství pro České Srdce složených odevzdáno zbylých 38 K dne 16. června kanceláři Českého Srdce.

8. *Z činnosti žactva.* Vzdělávací výbor žactva uspořádal dne 23. března v rýsovně ústavu deklamatorní a hudební produkci před svými spolužáky a jich rodiči; čísla hudební přednesl hudební kroužek. Záliba tato pro ušlechtilou zábavu zasluhuje plného uznání.

V měsíci lednu 1919 provedená sbírka ve prospěch »Slovenského srdce« vynesla 259·50 K, a Ústřednímu spolku českých profesorů odevzdáno 9 knih.

9. Jako v letech minulých *úřadovala v budově zdejší městská chlebová kommise (IX.)*

Do konce listopadu 1918 konala se v tělocvičně ústavu cvičení pražské jednoty Sokol (dorost a ženský odbor) a po celý rok vzdělávacího kursu tělocvičného.

V květnu a červnu 1919 konaly se v rýsovně ústavu semináře Česko-ruské Jednoty.

10. *Zpráva o sjezdu absolventů našeho ústavu z roku 1878* ve dnech 22. a 23. června 1918. (Dodatkem k loňské výr. zprávě).

Po čtyřiceti letech sešli se maturanti první české reálky v Praze 23. června 1918 v místnostech ústavu v Ječné ulici a to v tak četném ještě počtu (dostavilo se 35 ze 47 živých kolegů), že to budilo podivení, při plném zdraví a vesměs ve vynikajících postaveních životních; sešli se z blízka i z dále ze vzájemné lásky a plni mladistvého zápalu.

Za předsednictví kollegů, praesidenta obchodní komory Leona Bondyho, továrníka Fr. Kohouta a ředitele pojišťovny Jos. Kutiny a u přítomnosti svých bývalých profesorů dosud žijících, pp. Václ. Starého, Jana Štěpánka a Jana Laciného (pp. dr. techn. Vinc. Jarolímek a Al. Studnička poslali omluvné a pozdravné přípisů) dostavili se všichni pokud mohli i z dálné ciziny, jako tovární ředitelé Lad. Mottl a Ant. Jál, a proslulý hudební skladatel a básník Jos. Foerster. Z ostatních kollegů sluší jmenovati továrníka Fr. Noháče, stavební rady Jindř. Motejla, Aug. Kožíška, Ant. Riegla, Jos. Dlouhého, Ant. Kuneše, K. Heraina, Fr. Sýkoru, inženýry J. Mačase a Theod. Teyšla, ředitele cukrovarů Jos. Skaláka a Jos. Fuchsu, profesora techniky Rud. Kříženeckého, vládního radu Jana Kubeše, inspektora a ředitele Ant. Bráfa, účetní rady Václ. Gmacha a Ad. Heritesa, vrchního stav. revidenta Karla Franzla, ředitele Daňkovky Al. Karáska, řídicího učitele Františka Baborovského, stavitele Al. Jenšovského a Ant. Kubeše, ředitele Ant. Plichtu, přednosty státních drah Hynka Tatara a Václ. Tichovského, vrchního kontrolora Václ. Valtu, hlavní pokladníky Václ. Heraina a Ant. Bareše a ředitele Břet. Šetlíka.

Ve sborově uvítání byli ředitelem Gregorem, jemuž v pohnutí upřímně poděkoval L. Bondy jménem všech přítomných kollegů.

*) Jako školní sbírka ve prospěch Krombholzovy nadace odvedeno dne 16. června rektorátu universitnímu 50·25 K a Jednotě pro dostavění hl. chrámu sv. Víta na hradě Pražském 50·04 K.

Po přátelském políbení obou řečníků, jež pečetilo stálý srdečný styk bývalých žáků se svým starým ústavem, odebrali se účastníci do ústavní kaple, kde u přítomnosti všech nynějších žáků celebroidal mši nynější katecheta C. Pastor.

Když zahlaholily mladé hlasy v krásném zpěvu žactva, nezůstalo jedno oko účastníků nezaruseno. Po proslovu pana katechety zazněl velebný chorál český „Svatý Václave“, který všechny dojal svou mohutností a výborným přednesem.

Po mši prošli účastníci doprovázeni ředitelem Gregorem místnostmi ústavními, na paměť dali se ve dvoře fotografovati.

Tytéž lípy, které kvetly za doby jich maturity v zahradě ústavní, pozdravily je opět svou vůní.

Při přátelské schůzi pak v srdečné zábavě nezapomněli na vlastenecké a dobročinné účely, k nimž zaslali celkem 1800 K. — Než již opět rok tomu, co krásné ty chvíle minuly, a z účastníků odešli tři kolegové tam, odkud není návratu.

V plné síle opustil nás miláček nás všech kollega Fr. Kohout, dočkav se ještě osvobození vlasti.

Před ním vypustil šlechetnou duši kollega Ant. Jirsa, již za sjezdu churavící, jenž odkázal celé své jmění as 80.000 K české dětské nemocnici a Ústřední Matici Školské.

O Vánocích pak ztratili jsme tichého milého druha inž. Boh. Šmejkal, jenž též již o sjezdu churavěl.

Opravdu není to frázi, že chvíle sjezdu toho jsou nezapomenutelné. Všichni v očekávání a plném přesvědčení o blízkém příchodu velikých událostí, jež byly výslednicí práce tak mnohých let a zejména těch let těžkých národních bojů, jichž přítomní byli osobně účastni, všichni byli jako elektrisováni a již netrpěliví, aby shlédli svou vlast svobodnou a šťastnou. To jevílo se v nadšených projevech a v pravdě prorockých proslovech, z nichž sluší vytknouti řeči prof. Jana Štěpánka a kollegy Leona Bondyho, které byly pravdivým obrazem událostí, jež za tři měsíce se uskutečnily.

11. Všem příznivcům ústavu našeho a dobrodincům chudé naší mládeže, zvláště výboru spolku „Wenzigovo nadání“ vzdává ředitelství upřímný, nejvroucnější dík.

XIII. Seznam žactva.

Hvězdičkou * označeni žáci, kteří jsou výborně způsobilí k postupu do vyšší třídy, a žáci, již dokončili třídu sedmou s výborným prospěchem.)

TŘÍDA Ia. Adamec Václav z Prahy. Ascher Josef z Prahy. Bárta Vladislav z Prahy. Bayerle Vladimír z Uher. Hradiště na Moravě. Beneš Josef z Hole. Beránek Jan z Král. Vinohrad. Bergl Karel z Prahy. Bernard Antonín z Prahy. Blažek Václav z Včelničky. Blažek Vladimír z Včelničky. Bradáč Josef z Nuslí. Cach Jiří z Prahy. Cmunt František z Prahy. Čadil Josef z Obory. Čermák Josef z Prahy. Čermák Ladislav z Nuslí. Čermák Rudolf z Prahy. Černý František z Křečkova. Dařourek Josef ze Žižkova. Dobroruka Ladislav z Mladé Boleslavě. Doležal Karel z Roztyl. Dostál Jiří z Král. Vinohrad. Dvořák Antonín z Nuslí. *Dvořák František z Vídně v Dol. Rakousích. Eliáš Jiří z Prahy. *Feigl Jan z Nuslí. *Feitz Bedřich z Plzně. Formánek Václav z Braníka. Fousek Bohumil z Prahy. Fric Karel z Nuslí. Grund Václav z Prahy. Grünhut Jiří z Prahy. Gruss Jindřich ze Žižkova. Halaš Jiří z Lišova. Hána Josef z Podolí. Havlík Karel z Prahy. Hejný Jiří ze Smíchova. Hochmann Rudolf z Prahy. Holeka Vladislav z Chráštan. Horčík Otto ze Žižkova. *Horský Otto ze Židenic na Mor. — Celkem 41 žák.

TŘÍDA Ib. Hošek Karel ze Žižkova. *Houd Dobroslav z Košíř. Chrobák Jaroslav z Nuslí. Janata Zdenko ze Smíchova. Jirů Karel z Prahy. *Jonáš Čeněk z Prahy. Jungvirt František z Husince. Kahoun Josef z Nuslí. Kavalier Václav z Bruchu. Kloboučník Otakar z Nuslí. Klomínek František z Braníka. Kníže Oldřich z Prahy. Knotek František z Prahy. Kohout Otakar z Král. Vinohrad. Kolouch Ferdinand z Prahy. Komárek Ladislav z Král. Vinohrad. *Komínek Josef z Nuslí. Konrád Rudolf ze Smíchova. *Körber Alois z Král. Vinohrad. Kotek